

En kolorerad kuplett

1.

Nu skall jag sjunga en enkel sång,
om sånt, som sker och som händer,
och för att visan skall bliva lång,
så tar jag en vers i sänder.
Om någon rodnar i ögonvitan,
jag stryker över med Faberkritan,
helt enkelt "blott".

2.

Framstående Olle en kåk har byggt,
en stilig låda förresten,
där har två själar det ganska tryggt,
och trevnan är hedersgästen.
Om nån frågar mej, vilken färg på kåken,
som han bör välja. Det vete håken,
jag svarar: "Svart."

3.

I höstas kom det två skojare,
dom sålde stegar på taken,
dom lura mej, oj, oj, oj, vad det,
gick lätt, man aldrig sett maken.
Men får jag herrarna återse, ja,
då går jag efter min 9,3a,
då ser jag rött.

4.

När Sundins möbler fick packa in,
och det blev rena konkursen,
då tänkte mången i sitt stilla sinn,
"Nu är det slut uppå rushen."
Men dom fick tji, ty i Bodsjöbergen,
där finns den ännu, den rätta färgen,
där glimmar guld.

5.

Till alla dem, som på fyra hjul,
längs våra isvägar stryka,
hör Enar Sjöberg, en ful figur,
som våra kjoltyg lär trycka,
Uppå sin kärra han sätter sprätt sen,
i Håsjö kallas den fårakätten,
Bä, vita lamm.